

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

26. února 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Článek 56 SFEU – Hazardní hry – Daně – Zásada nediskriminace – Jednotná daň ze sázek“

ve věci C-788/18

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Commissione tributaria provinciale di Parma (oblastní soud pro daňové záležitosti v Parmě, Itálie) ze dne 15. října 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 14. prosince 2018, v řízení

Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C.,

Stanleybet Malta Ltd

proti

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (zpravodajka) a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C. D. Agnellem, V. Varzim a M. Murou, avvocati,
- za Stanleybet Malta Ltd R. A. Jacchiou, F. Ferrarem, A. Terranovou a D. Agnellem, avvocati,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. G. Marronem a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato,
- za belgickou vládu L. Van den Broeck a M. Jacobs, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s P. Vlaeminckem a R. Verbekem, advocaten,
- za českou vládu M. Smolkem, O. Serdulou a J. Vláčilem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: italština.

– za Evropskou komisi P. Rossim a N. Gossement, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 52, 56 a 57 SFEU, jakož i zásady nediskriminace v daňové oblasti a zásady rovného zacházení.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu, v němž stojí společnosti Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C. a Stanleybet Malta Ltd proti Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma (Úřad pro cla a monopoly, oddělení monopolů, Emilia Romagna, operační sídlo v Parmě, Itálie) (dále jen „ADM“), ve věci legality rozhodnutí posledně uvedeného úřadu, které se týká povinnosti uhradit v Itálii jednotnou daň ze sázek (dále jen „jednotná daň“), která byla uložena Centri Trasmissione Dati (střediska pro přenos dat, dále jen „SPD“), jako je Stanleyparma, jakož i podpůrné společnosti Stanleybet Malta jako solidárnímu dlužníkovi.

Právní rámec

- 3 Podle článku 1 decreto legislativo n. 504 – Riordino dell'imposta unica sui concorsi pronostici e sulle scommesse, a norma dell'articolo 1, comma 2, della legge 3 agosto 1998, n. 288 (legislativní nařízení č. 504 – Úprava jednotné daně z tipovacích soutěží a sázek podle čl. 1 odst. 2 zákona ze dne 3. srpna 1998, č. 288) ze dne 23. prosince 1998 (GURI č. 27 ze dne 3. února 1999, dále jen „legislativní nařízení č. 504/1998“) musí být jednotná daň uhrazena za všechny druhy tipovacích soutěží a sázek týkajících se jakýchkoli událostí, včetně těch, které probíhají v zahraničí.
- 4 Článek 3 tohoto legislativního nařízení, nadepsaný „Osoby povinné k dani“, zní takto:

„Osobami povinnými k jednotné dani jsou ti, kteří spravují, a to i v rámci koncesí, tipovací soutěže a sázky.“
- 5 Článek 1 odst. 66 legge n. 220 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilità 2011) [zákon č. 220, kterým se stanoví pravidla pro sestavení ročního a víceletého státního rozpočtu (zákon o stabilitě z roku 2011)] ze dne 13. prosince 2010 (GURI č. 297 ze dne 21. prosince 2010, dále jen „zákon o stabilitě z roku 2011“) stanoví:

„[...]“

  - a) [...] jednotná [...] daň musí být uhrazena v každém případě, a to i v případě, že dochází k přijímání sázek, a to i na dálku, v případě chybějící koncese nebo neúčinnosti koncese udělené ministerstvem hospodářství a financí – autonomní správou státních monopolů;
  - b) článek 3 legislativního nařízení [č. 504/1998] musí být vykládán v tom smyslu, že osobou povinnou k dani je osoba, která i bez koncese nebo v případě neúčinnosti koncese udělené ministerstvem hospodářství a financí – autonomní správou státních monopolů – spravuje tipovací soutěže nebo sázky všeho druhu jakýmkoli způsobem, a to i prostřednictvím počítačů, na svůj účet nebo na účet třetích osob, i když se nacházejí v zahraničí. Pokud je činnost vykonávána na účet třetích osob, je ten, na jehož účet je činnost vykonávána, povinen společně a nerozdílně uhradit daň a související sankce.“

- 6 Článek 16 decreto del Ministero dell'Economia e delle Finanze n. 111 – Norme concernenti la disciplina delle scommesse a quota fissa su eventi sportivi diversi dalle corse dei cavalli e su eventi non sportivi da adottare ai sensi dell'articolo 1, comma 286, della legge 30 dicembre 2004, n. 311 (nařízení ministerstva hospodářství a financí – Režim č. 311 použitelný na sázky s pevným kurzem na jiné sportovní události než koňské dostihy a na mimosportovní události ve smyslu čl. 1 odst. 286 zákona ze dne 30. prosince 2004“) ze dne 1. března 2006 (GURI č. 67 ze dne 21. března 2006) stanoví, že koncesionář uhradí částky dlužné z titulu jednotné daně.
- 7 Podle čl. 1 odst. 644 písm. g) legge n° 190 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilità 2015) (zákon č. 190 – Pravidla pro sestavení ročního a víceletého státního rozpočtu (zákon o stabilitě z roku 2015) ze dne 23. prosince 2014 (řádný dodatek GURI č. 300 ze dne 29. prosince 2014) se jednotná daň ukládá „na základě paušálního základu daně, který se rovná trojnásobku průměru hodnoty sázek přijatých v provincii, kde dochází k provozování nebo příjmu sázek, který byl získán z údajů zaznamenaných ve vnitrostátním totalizátoru za daňové období před referenčním obdobím“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Společnost Stanleybet Malta působí v Itálii v oblasti přijímání sázek prostřednictvím SPD, jako je Stanleyparma, na základě vztahu, který má formu smluvního zastoupení. SPD se nacházejí v prostorách přístupných veřejnosti, poskytují hráčům počítačové spojení a předávají údaje o každé sázce svému příkazci. Společnost Stanleybet Malta, která vykonává svou činnost v Itálii již přibližně dvacet let, není držitelem koncese ani policejního povolení.
- 9 Rozhodnutím o opravném daňovém výměru ze dne 21. září 2016 zaslala ADM společnosti Stanleyparma a podpůrně společnosti Stanleybet Malta, jakožto solidárnímu dlužníkovi, dodatečný platební výměr na základě článku 3 legislativního nařízení č. 504/1998, jak je vykládán v čl. 1 odst. 66 zákona o stabilitě z roku 2011, za účelem zaplacení jednotné daně ze sázek přijatých v Itálii v daňovém období 2011 ve výši 8 422,60 eura. ADM měla za to, že tato daň má být zaplacena z důvodu, že Stanleyparma vykonává „na účet třetích osob“ činnost spočívající ve správě sázek.
- 10 Společnosti Stanleyparma a Stanleybet Malta podaly k předkládajícímu soudu, Commissione tributaria provinciale di Parma (oblastní soud pro daňové záležitosti v Parmě, Itálie), návrh na zrušení tohoto rozhodnutí, přičemž tvrdily, že vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení zavádí vůči nim omezení volného pohybu služeb.
- 11 Předkládající soud, který má stejné pochybnosti jako žalobkyně, si klade zejména otázku, zda je vnitrostátní právní úprava slučitelná s unijním právem, zejména s články 52, 56 a 57 SFEU, jakož i se zásadami rovného zacházení a nediskriminace.
- 12 Tento soud má za to, že skutečnost, že SPD jsou povinny zaplatit jednotnou daň, představuje protiprávní omezení volného pohybu služeb ve smyslu čl. 56 SFEU z dvojího hlediska. Zaprvé není stanoveno, že SPD, které jednají na účet vnitrostátních koncesionářů, podléhají této dani, i když je jejich činnost srovnatelná s činností společnosti Stanleyparma. Zadruhé je společnost Stanleyparma, která má zaplatit uvedenou daň, postavena naroveň těmto koncesionářům, avšak jejich činnost je odlišná.
- 13 Podle předkládajícího soudu neexistuje odůvodnění pro případné omezení volného pohybu služeb, jelikož vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení sleduje cíl čistě hospodářské povahy. Na podporu svého názoru odkazuje tento soud na rozsudek Corte costituzionale (Ústavní soud, Itálie) ze dne 23. ledna 2018, ve kterém posledně uvedený rozhodl, že pro daňová období před rokem 2011 je tato vnitrostátní právní úprava v rozporu s Ústavou, jelikož stanoví, že SPD jednající na účet třetích osob, které stejně jako Stanleybet Malta nejsou držiteli koncese, podléhají jednotné dani.

14 Za těchto podmínek se Commissione tributaria provinciale di Parma (oblastní daňový soud v Parmě, Itálie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí být články 56, 57 a 52 [SFEU], judikatura [Soudního dvora] v oblasti služeb hazardních her a sázek uvedená zejména v rozsudcích [ze dne 6. listopadu 2003, Gambelli a další (C-243/01, EU:C:2003:597), ze dne 6. března 2007, Placanica a další (C-338/04, C-359/04 a C-360/04, EU:C:2007:133), ze dne 16. února 2012, Costa a Cifone (C-72/10 a C-77/10, EU:C:2012:80), jakož i ze dne 28. ledna 2016, Laezza (C-375/14, EU:C:2016:60)], v oblasti daňové diskriminace zejména v rozsudcích [ze dne 13. listopadu 2003, Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), ze dne 6. října 2009, Komise v. Španělsko (věc C-153/08, EU:C:2009:618) a ze dne 22. října 2014, Blanco a Fabretti (C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311)] a zásady unijního práva týkající se rovného zacházení a nediskriminace, a to i ve světle rozsudku Corte Costituzionale (Ústavní soud) ze dne 23. ledna 2018, vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je dotčená italská právní úprava, která stanoví, že jednotné dani [...] podléhají vnitrostátní zprostředkovatelé předávající údaje o hazardních hrách na účet provozovatelů sázkových her, kteří jsou usazeni v jiném členském státě Evropské unie, a zejména ti, kteří mají vlastnosti jako společnost [Stanleybet Malta], a podpůrně tito provozovatelé sázkových her společně a nerozdílně se svými vnitrostátními zprostředkovateli?
- 2) Musí být články 56, 57 a 52 [SFEU], judikatura [Soudního dvora] v oblasti služeb hazardních her a sázek uvedená zejména v rozsudcích [ze dne 6. listopadu 2003, Gambelli a další (C-243/01, EU:C:2003:597), ze dne 6. března 2007, Placanica a další (C-338/04, C-359/04 a C-360/04, EU:C:2007:133), ze dne 16. února 2012, Costa a Cifone (C-72/10 a C-77/10, EU:C:2012:80), jakož i ze dne 28. ledna 2016, Laezza (C-375/14, EU:C:2016:60)], v oblasti daňové diskriminace zejména v rozsudcích [ze dne 13. listopadu 2003, Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), ze dne 6. října 2009, Komise v. Španělsko (věc C-153/08, EU:C:2009:618) a ze dne 22. října 2014, Blanco a Fabretti (C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311)] a zásady unijního práva týkající se rovného zacházení a nediskriminace, a to i ve světle rozsudku Corte Costituzionale (Ústavní soud) ze dne 23. ledna 2018, vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je dotčená italská právní úprava, která stanoví, že jednotné dani [...] podléhají pouze vnitrostátní zprostředkovatelé předávající údaje o hazardních hrách na účet provozovatelů sázkových her, kteří jsou usazeni v jiném členském státě [...] unie a zejména ti, kteří mají vlastnosti jako společnost [Stanleybet Malta], a nikoli také vnitrostátní zprostředkovatelé předávající údaje o hazardních hrách na účet provozovatelů sázkových her, kteří jsou držiteli státní koncese a vykonávají stejnou činnost?
- 3) Brání články 52, 56 a následující [SFEU], judikatura [Soudního dvora] v oblasti služeb hazardních her a sázek a zásady rovného zacházení a nediskriminace, a to i ve světle rozsudku Corte Costituzionale (Ústavní soud) ze dne 23. ledna 2018, takové vnitrostátní právní úpravě, jako je dotčená italská právní úprava, která v čl. 1 odst. 644 písm. g) zákona č. 190/2014 ukládá vnitrostátním zprostředkovatelům předávajícím údaje o hazardních hrách na účet provozovatelů sázkových her, kteří jsou usazeni v jiném členském státě Evropské unie, a zejména těm, kteří mají vlastnosti jako společnost [Stanleybet Malta], a podpůrně samotným těmto provozovatelům sázkových her společně a nerozdílně s jejich vnitrostátními zprostředkovateli, povinnost zaplatit jednotnou daň [...], přičemž paušální základ daně se rovná trojnásobku průměru hodnoty sázek přijatých v provincii, kde dochází k provozování nebo příjmu sázek, který byl získán z údajů zaznamenaných ve vnitrostátním totalizátoru za daňové období před referenčním obdobím?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 15 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda článek 56 SFEU brání právní úpravě členského státu, která podrobuje dani ze sázek SPD usazená v tomto členském státě a podpůrně stanoví společnou a nerozdílnou odpovědnost za tuto daň pro provozovatele sázkových her, jejich příkazce, kteří jsou usazeni v jiném členském státě.
- 16 Je třeba zaprvé uvést, že podle ustálené judikatury Soudního dvora hazardní hry podléhají pravidlům týkajícím se volného pohybu služeb, a v důsledku toho spadají do působnosti článku 56 SFEU, jestliže nejméně jeden z poskytovatelů je usazen v jiném členském státě než je stát, v němž je služba nabízena (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. listopadu 2003, Lindman, C-42/02, EU:C:2003:613, bod 19, jakož i ze dne 22. října 2014, Blanco a Fabretti, C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311, bod 27). Projednávanou věc je tedy třeba zkoumat z hlediska volného pohybu služeb.
- 17 Je třeba připomenout, že volný pohyb služeb zakotvený v článku 56 SFEU vyžaduje nejen odstranění jakékoli diskriminace poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě z důvodu jeho státní příslušnosti, ale rovněž odstranění jakéhokoli omezení, byť uplatňovaného bez rozdílu na vnitrostátní poskytovatele i na poskytovatele z jiných členských států, jestliže je takové povahy, že může znemožňovat činnosti poskytovatele usazeného v jiném členském státě, kde legálně poskytuje obdobné služby, bránit těmto činnostem nebo je činit méně přitažlivými (viz zejména rozsudek 22. října 2014, Blanco a Fabretti, C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311, bod 26).
- 18 Kromě toho je třeba poznamenat, že Soudní dvůr v odvětví hazardních her potvrdil přípustnost využívání systému koncesí, jelikož měl za to, že tento systém může představovat účinný mechanismus, který umožňuje kontrolu subjektů působících v tomto odvětví s cílem předcházet provozování těchto činností ke kriminálním nebo podvodným účelům (rozsudek ze dne 19. prosince 2018, Stanley International Betting a Stanleybet Malta, C-375/17, EU:C:2018:1026, bod 66).
- 19 Za účelem určení, zda se jedná o diskriminaci, je třeba ověřit, zda se srovnatelnými situacemi není zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudek ze dne 6. června 2019, P. M. a další, C-264/18, EU:C:2019:472, bod 28).
- 20 V projednávaném případě, jak vyplývá z písemností ve spise, které má Soudní dvůr k dispozici, se jednotná daň vztahuje na činnost přijímání sázek v Itálii. Podle čl. 1 odst. 66 písm. a) a b) zákona o stabilitě z roku 2011 jsou osobami povinnými k této dani všechny subjekty, pokud spravují sázkové soutěže, bez ohledu na skutečnost, zda jednájí na vlastní účet nebo na účet třetí osoby, bez ohledu na okolnost, zda jsou držiteli koncese nebo bez ohledu na místo jejich sídla, a to i když se nachází v zahraničí.
- 21 S ohledem na tyto poznatky poskytnuté předkládajícím soudem se jeví, že se jednotná daň vztahuje na všechny hospodářské subjekty, které spravují sázky, které jsou přijímány na italském území, aniž je rozlišováno podle místa usazení těchto subjektů, takže uplatnění této daně na Stanleybet Malta nelze považovat za diskriminační.
- 22 Je totiž třeba uvést, že vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení nestanoví odlišný daňový režim podle toho, zda je poskytování služeb prováděno v Itálii nebo v jiných členských státech.
- 23 Kromě toho, co se týče argumentace společnosti Stanleybet Malta vycházející ze skutečnosti, že podle italské právní úpravy dotčené v původním řízení podléhá dvojímu zdanění na Maltě a v Itálii, je třeba uvést, že za současného stavu vývoje unijního práva disponují členské státy – s výhradou dodržování tohoto práva – v dané oblasti jistou autonomií, a nemají tedy povinnost přizpůsobit svůj vlastní

daňový systém jednotlivým daňovým systémům jiných členských států za účelem zejména vyloučení dvojího zdanění, které vyplývá z paralelního výkonu daňových pravomocí uvedených členských států (obdobně viz rozsudek ze dne 1. prosince 2011, Komise v. Maďarsko, C-253/09, EU:C:2011:795, bod 83).

- 24 Z toho vyplývá, že společnost Stanleybet Malta není podrobena ve srovnání s vnitrostátním hospodářským subjektem, který vykonává svou činnost za stejných podmínek jako tato společnost, žádnému diskriminačnímu omezení z důvodu, že se na ni použije taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení. Stejně tak se nezdá, že uvedená právní úprava je takové povahy, že může zakazovat činnosti takové společnosti, jako je Stanleybet Malta v dotčeném členském státě, bránit těmto činnostem nebo je činit méně atraktivními.
- 25 Pokud jde o Stanleyparma, vykonává tato společnost jako zprostředkovatel společnosti Stanleybet Malta za úplatu činnost nabízení a přijímání sázek.
- 26 Tato společnost vykonává stejně jako provozovatelé vnitrostátních sázek zejména činnost spočívající ve správě sázek, která představuje podmínku vyžadovanou pro vznik povinnosti k jednotné dani. Z tohoto důvodu musí Stanleyparma podle čl. 1 odst. 66 písm. b) zákona o stabilitě z roku 2011 zaplatit tuto daň společně a nerozdílně se společností Stanleybet Malta.
- 27 Kromě toho z článku 16 nařízení ministerstva hospodářství a financí č. 111 ze dne 1. března 2006 vyplývá, že subjekty, které mají koncesi na organizování sázek v Itálii, platí rovněž jednotnou daň. Podle předkládajícího soudu však jejich SPD na rozdíl od společnosti Stanleyparma nepodléhají společně a nerozdílně povinnosti zaplatit tuto daň.
- 28 V tomto ohledu je však třeba konstatovat, že na rozdíl od SPD, které předávají údaje o hazardních hrách na účet vnitrostátních provozovatelů sázek, Stanleyparma přijímá sázky na účet společnosti Stanleybet Malta, která je usazena v jiném členském státě. Nenachází se tedy s ohledem na cíle zákona o stabilitě z roku 2011 v situaci srovnatelné se situací vnitrostátních provozovatelů.
- 29 Vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení tudíž nezpůsobuje žádné diskriminační omezení ve vztahu ke společnostem Stanleybet Malta a Stanleyparma a nezasahuje do jejich svobody poskytování služeb.
- 30 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první a druhou otázku odpovědět tak, že článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která podrobuje dani ze sázek SPD usazená v tomto členském státě a podpůrně stanoví společnou a nerozdílnou odpovědnost za tuto daň pro provozovatele sázkových her, jejich příkazce, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, a to bez ohledu na místo sídla těchto provozovatelů a neexistenci koncese na organizování sázek.

K třetí otázce

- 31 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda článek 56 SFEU brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví zvýšení daně ze sázek na základě paušálního vyměřovacího základu, který se rovná trojnásobku průměru přijatých sázek na sběrném místě nacházejícím se v členském státě, pokud jde o SPD jednající na účet provozovatelů sázkových her usazených v jiném členském státě, kteří nejsou držiteli koncese, jakož i pro samotné provozovatele sázkových her.
- 32 Italská vláda a Komise zpochybňují přípustnost třetí otázky, jelikož odpověď na ni není podle nich nezbytná pro vyřešení sporu v původním řízení.

- 33 V tomto ohledu podle ustálené judikatury může Soudní dvůr rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem odmítnout pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad unijní normy nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. října 1997, *Grado a Bashir*, C-291/96, EU:C:1997:479, bod 12, jakož i ze dne 19. listopadu 2019, *A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu)*, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 98).
- 34 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že vnitrostátní právní úprava, která vyplývá ze zákona č. 190/2014 ze dne 23. prosince 2014, není použitelná na spor v původním řízení vzhledem k tomu, že rozhodnutí o dodatečném výměru daně napadené ve věci v původním řízení se týká daňového období 2011. V důsledku toho je třetí otázka, která není relevantní pro řešení sporu předloženého předkládajícímu soudu, nepřipustná.

K nákladům řízení

- 35 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která podrobuje dani ze sázek střediska pro přenos dat usazená v tomto členském státě a podpůrně stanoví společnou a nerozdílnou odpovědnost za tuto daň pro provozovatele sázkových her, jejich příkazce, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, a to bez ohledu na místo sídla těchto provozovatelů a neexistenci koncese na organizování sázek.

Podpisy.